

Párizsi levél • Nem a szép szemünkért

1995.03.18

(Részlet)

"Mint egy igazi költő, e padlás-szobában éltem három évig. Föl-alá járkáltam, hajamat turkáltam s asztalomnak esve egy végtelen verset írtam minden este. Egy nagy hőskölteményt, amely egyre hosszabb, egyre kegyetlenebb lett és egyre rosszabb. "

A párizsi metróban várakozva franciául ötlik szemembe egy plakátról a szöveg. – Hiszen ezt ismerem – mondom magamban, és a plakáton ott is a bizonyosság: Illyés Gyula, magyar költő. Két év alatt már a második eset. Először azt olvastam, álmélkodva, egy plakátról, hogy "Már egy hete csak a mamára gondolok...".

A megtiszteltetés természetesen nemcsak a magyar költőknek szól. Akad a havonta változó plakátokon német, angol, középkori francia, chilei (nem is akármilyen, Pablo Neruda), isten tudja, ki mindenki más. De huszonnégy idézetből két huszadik századi magyar, igazán nem rossz arány. Felületes szemlélő könnyen következtethet: végre áttörtünk, a párizsi földalattiból felszínre jutni már semmiség, költészetünk ott lüktet már az irodalom és művészet fővárosában. [...]

A másik változás a magyar irodalomnak szentelt sorozatok indítása. Virág Ibolya és Szende Tamás meggyőzött két francia céget arról, hogy a magyar irodalom kiadása jövedelmező lehet, legalábbis nem pénzkidobás. Igaz, elsősorban regényekről van szó: Babits, Kosztolányi, Karinthy, Márai, majd Konrád, Eörsi, Esterházy műveiről, de Bibó István politikai esszéi is sikernek számítanak. A prózát követheti talán a költészet. Jómagam Mezei András Tényverseivel tettem az első kísérletet, de a belga André Doms fordításában Csoóri Sándor kötete is kiadásra kész. [...]

Márton László